

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 13 päivänä maaliskuuta 2017

147/2017

Valtioneuvoston asetus ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen muuttamisesta

Valtioneuvoston päätöksen mukaisesti

muutetaan ympäristökorvauksesta annetun valtioneuvoston asetuksen (235/2015) 20, 31, 36 ja 37 § sekä 40 §:n 3 momentti, sellaisina kuin niistä ovat 20 § asetuksessa 179/2016, 31 § ja 40 §:n 3 momentti asetuksessa 708/2015 sekä 37 § osaksi asetuksessa 708/2015, seuraavasti:

20 §

Ravinteiden ja orgaanisten aineiden kierrättäminen

Ravinteita ja orgaanisia aineita saa kierrättää ympäristösitoumuksen kohteena olevalla korvauskelpoisella alalla. Kierrätettäessä lohkolle on lisättävä ravinnepitoista orgaanista materiaalia, jonka kuiva-ainepitoisuus on vähintään 20 prosenttia. Käytettävien materiaalien on oltava lannoitevalmistelain mukaisia orgaanisia lannoitteita, maanparannusaineita tai kasvualustoja, toiselta maatilalta hyötykäyttöön hankittua kuivalantaa tai lannasta erotettua kuivajaetta. Viljelijän tai sellaisen yhteisömuotoisen yrityksen, jossa viljelijä on osakkaana, hallinnassa olevalta maatilalta peräisin oleva lanta, turve, olki, niittojäte tai vastaava aine ei oikeuta korvaukseen. Maatila ei saa samanaikaisesti sekä luovuttaa että vastaanottaa tässä pykälässä tarkoitettua orgaanista materiaalia. Lisättävän määrän on oltava vähintään 15 kuutiometriä hehtaarille vuodessa. Toimenpidettä ei tarvitse toteuttaa jokaisena sitoumusvuotena.

Toimenpiteen perustason vaatimuksena on noudatettava 12 §:ää, eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 10 §:n 1–7 ja 9 momenttia sekä lannoitevalmistelain nojalla annettuja säännöksiä yhdyskuntajätevedenpuhdistamoista ja kiinteistökohtaisista käsittelyjärjestelmistä peräisin olevien lietteiden käyttörajoituksista peltoviljelyssä.

31 §

Suunnitelma

Edellä 27 §:n 1–3 kohdassa tarkoitettujen ympäristösopimuksien on perustuttava kirjalliseen suunnitelmaan, jossa on esitettävä lohkokohtaiset toimenpiteet jokaiselle sopimusvuodelle.

Suunnitelmassa on oltava liitteenä:

- 1) arvio hankkeen vaikutuksista ympäristöön tai maisemaan sekä sopimusalueen hoidon tavoitteet;
- 2) suunnitellun hankkeen yleiskuvaus ja tavoitteet, joiden perusteella voidaan arvioida alueen luonto- ja maisema-arvoja tai merkitystä maatalouden vesiensuojelussa;
- 3) suunnitelma-alueen kartta, josta;

a) ilmenevät lohkon rajat ja sijainti peruskartalla, jos kyseessä on sopimus kosteikon hoidosta tai maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoidosta ja lohkot eivät ole olemassa olevia peruslohkoja;

b) käy ilmi peruslohkon muutos tai rajakorjaus, jos sopimuksen kohteena oleva lohko on jaettu, yhdistetty tai sen rajaa on korjattu sinä keväänä, kun sopimusta haetaan;

4) hoitosuunnitelma, jossa kuvataan ympäristösopimuksen ehtojen mukaiset yksilöidyt perustamis-, hoito- ja muut toimenpiteet lohkoakohtaisesti ja niiden toteutusaikataulu vuosittain, sekä selostus, miten toimenpiteet edistävät ympäristösopimuksen tavoitteiden saavuttamista;

5) jos kyseessä on sopimus kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpidosta, selvitys, josta käy ilmi sopimusalueen lintujen massaesiintymän laatu ja ajoittuminen, alueelle perustettava kasvusto ja siihen kohdistuvat toimenpiteet sekä kasvuston soveltuvuus alueella massaesiintymänä esiintyvälle yhdelle tai useammalle lintulajille, lintujen ruokintasuunnitelma, ruokinnan laatu ja ajoittuminen ja tarvittaessa todiste satovahingosta;

6) jos kyseessä on sopimus kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpidosta ja sopimusalue rajautuu muihin kuin korvauksensaajan hallinnassa oleviin viljelyalueisiin, kirjallinen suostumus edellä mainittujen alueiden haltijoilta;

7) jäljennös hoitopäiväkirjasta tai lohkoakohtaisista muistiinpanoista aiemmalta sopimuskaudelta, jos sopimusalue tai sen osa on aiemmin kuulunut suunnitelmaa vaativaan sopimukseen, jonka sopimusehtona on ollut hoitopäiväkirjan pitäminen.

36 §

Kosteikkojen hoito

Ympäristösopimus voidaan tehdä kosteikon, tulva-alueen tai luonnonmukaistetun uoman alle jääneestä ja hoitotoimien kohteena olevasta maa-alasta sekä hoidon kannalta riittävistä reuna-alueista. Ympäristösopimus voidaan tehdä myös pienten kosteikkojen, pohjapatojen ja tulvapeltoalueiden muodostamisesta ja hoitamisesta.

Ympäristösopimus voidaan tehdä 1 momentissa tarkoitettujen kohteiden lisäksi kosteikkokohteesta:

1) joka on perustettu luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain (1440/2006) 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettulla ei-tuotannollisten investointien tuella tai eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 9 §:ssä tarkoitettulla ei-tuotannollisten investointien korvauksella;

2) jota on koskenut maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston päätöksen, luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007–2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus monivaikutteisen kosteikon hoidosta, jos kohdetta on hoidettu erityistukisopimuksen ehtojen mukaisesti;

3) joka on pieni kosteikko tai tulvapelto, jonka osalta on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007–2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus luonnon monimuotoisuuden ja maiseman edistämisestä;

4) joka on perustettu muulla rahoituksella ja joka täyttää eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 9 §:ssä säädettyyn ei-tuotannollisten investointien korvaukseen oikeuttavan kosteikkokohteen ehdot.

Ympäristösopimusta ei kuitenkaan voi tehdä vesiensuojelu- tai monimuotoisuusarvoja vailla olevien kasteluaitaiden hoidosta tai alueen sellaisesta hoidosta, jossa tavoitteena on alueen muuttaminen järveksi tai lammeksi. Ympäristösopimusta ei voi myöskään tehdä

sellaisesta kohteesta, jossa valumavesien aiheuttaman kuormituksen voidaan katsoa olevan peräisin pääasiassa muualta kuin maataloudesta.

Ympäristösopimuksen tekemisen jälkeen sopimusala ei enää ole maatalouskäytössä olevaa maata. Kosteikon reuna-alueet voidaan niiden leveydestä riippuen joko hoitaa ympäristösitoutumukseen kuuluvina suojakaistoina tai ilmoittaa ympäristösitoutumukseen kuuluvina suojavyöhykkeinä. Sopimusalan hoidon on edistettävä maatalouden aiheuttaman vesistökuormituksen vähentämistä tai parannettava luonnoltaan yksipuolisen maatalousalueen elinympäristöjen monimuotoisuutta. Kosteikko voi toimia myös kasteluveden varastona, luonnonravintolammikkona kalankasvatuksessa, ravunkasvatuspaikkana sekä virkistyskäytössä.

Ympäristösopimuksen perustason vaatimuksena toimenpiteessä on noudatettava täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista ja kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta.

37 §

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoito

Ympäristösopimus voidaan tehdä perinnebiotoopeista, luonnonlaitumista, luontoarvoiltaan monimuotoisista tai maisemaltaan merkittävistä peltoalueiden reuna-alueista, peltoalueen ja tien tai peltoalueen ja vesistön välisistä reuna-alueista tai peltoalueiden metsäsaarekkeista, maatalousympäristön uhanalaisten lajien elinolosuhteiden edistämisestä, maatalousympäristön muinaismuistokohteista sekä pitkäaikaiseen maankäyttöön liittyvän maaseudun kulttuuriperinnön hoidosta. Ympäristösopimukseen voidaan sisällyttää hoidon tavoitteiden kannalta riittävät uhanalaisen lajin esiintymän, muinaismuiston tai kulttuuriympäristökohteen reuna-alueet. Hoito ei saa vaarantaa esiintymän säilymistä tai muinaismuistokohteen ja maaseudun kulttuuriperintökohteen arvoa.

Maatalousluonnon monimuotoisuuden ja maiseman hoitoa koskevia sopimuksia tehtäessä kohde on valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen asetettava etusijalle, jos se kuuluu johonkin seuraavista kohderyhmistä:

1) valtakunnallisesti ja maakunnallisesti arvokkaaksi luokitellut perinnebiotooppikohteet;

2) perinnebiotooppi- ja luonnonlaidunkohteet, jotka on kunnostettu luonnonhaittakorvauksesta, maatalouden ympäristötuesta sekä eräistä muista ympäristön ja maaseudun tilan parantamiseen liittyvistä tuista annetun lain 4 §:n 1 momentin 4 kohdassa tarkoitettulla ei-tuotannollisten investointien tuella tai eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain 9 §:ssä tarkoitettulla ei-tuotannollisten investointien korvauksella;

3) kohteet, jotka sijaitsevat valtakunnallisesti tai maakunnallisesti arvokkailla maisema-alueilla, Natura-alueella tai rajautuvat Natura-alueeseen tai sijaitsevat alueilla, jotka on todettu tärkeiksi luonnon monimuotoisuuden yleissuunnitelmissa;

4) kohteet, joilla on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksesta ja maatalouden ympäristötuesta annetun valtioneuvoston asetuksen tai luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007–2013 annetun valtioneuvoston asetuksen mukainen erityistukisopimus perinnebiotooppien hoidosta tai luonnon ja maiseman monimuotoisuuden edistämisestä, jos kohdetta on hoidettu erityistukisopimuksen ehtojen mukaisesti.

Sopimukseen ei voi sisällyttää peltoa, sellaista pysyvää nurmea olevaa alaa, joka on maankäyttömuodoltaan peltoa, viljeltyjä pihanurmikoita tai puutarha- ja puistokäytössä olevia alueita tai laajoja yhtenäisiä avokallioita. Sopimusta ei voi tehdä täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 15 §:ssä tarkoitettua jättiputken torjunnasta pysyvää nurmea olevalla alalla. Sopimusta ei voi tehdä latojen säilyttämisestä, ylläpitämisestä tai kunnostamisesta. Sopimusta ei voida tehdä laiduntamalla hoidettavasta kohteesta, jossa suurpedot aiheuttavat merkittävää uh-

kaa laiduneläimille paitsi silloin, jos alueen hoidosta on ollut voimassa luonnonhaittakorvauksista ja maatalouden ympäristötuista vuosina 2007–2013 annetun valtioneuvoston asetuksen 39 §:n 7 tai 8 kohdassa tarkoitettu sopimus. Sopimusta ei voida tehdä kohteista, joilla ei ole selviä edellytyksiä maatalousympäristön lajiston tai maiseman tulokselliseen edistämiseen hoitotoimenpiteillä, eikä kohteista, jotka ovat ensisijaisesti metsätalouskäytössä.

Ensisijaisesti metsätalouskäytössä olevia kohteita ovat:

- 1) ensisijaisesti puuntuotantoa varten hoidettavat kohteet;
- 2) lajistoltaan ja ikärakenteeltaan yksipuoliset metsät;
- 3) metsät, joiden kenttäkerros koostuu valtaosin varvuista;
- 4) havupuumetsät, joilla ei ole selvää merkkiä laidunhistoriasta;
- 5) reunavyöhykkeet ja metsäsaarekkeet, joilla ei ole selviä raivaus- tai niittohoidolla edistettävissä olevia monimuotoisuus- tai maisema-arvoja.

Ympäristösopimuksen perustason vaatimuksena toimenpiteessä on noudatettava kaikella sopimuksen kohteen olevalla alalla täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista ja kolmatta lakisääteistä hoitovaatimusta. Jos sopimuksen kohde on pysyvää nurmea, joka ei ole maankäyttömuodoltaan peltoa, perustason vaatimuksena on noudatettava myös tämän asetuksen 12 §:ää ja täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 12 §:n 3 momenttia, 14 ja 15 §:ää.

40 §

Kurki-, hanhi- ja joutsenpeltojen ylläpito

Ympäristösopimuksen perustason vaatimuksena toimenpiteessä on noudatettava 11 ja 12 §:ää, täydentävien ehtojen lakisääteisistä hoitovaatimuksista sekä niiden ja hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimusten noudattamisen valvonnasta annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettua toista lakisääteistä hoitovaatimusta ja liitteessä 2 tarkoitettua kymmenettä lakisääteistä hoitovaatimusta, täydentävien ehtojen hyvän maatalouden ja ympäristön vaatimuksista annetun valtioneuvoston asetuksen 11 §:ää, 12 §:n 1 ja 4 momenttia sekä 15 §:ää ja eräiden maa- ja puutarhataloudesta peräisin olevien päästöjen rajoittamisesta annetun valtioneuvoston asetuksen 11–13 §:ää.

Tämä asetus tulee voimaan 15 päivänä maaliskuuta 2017.

Tämän asetuksen 36 §:n 5 momentin ja 37 §:n 4 momentin sijasta sovelletaan asetuksen voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä, jos ympäristösopimus on tehty ennen vuotta 2017.

Helsingissä 9 päivänä maaliskuuta 2017

Liikenne- ja viestintäministeri Anne Berner

Vanhempi hallitussihteeri Suvi Ruuska